

Výstava v galérii Medium predstavuje len úzky výber z vyše dvadsaťročnej profesionálnej práce Jula Nagya v oblasti grafického dizajnu. Ešte počas štúdia na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení (1994) založil štúdio Calder fungujúce podnes. S rôznymi spolupracovníkmi tu tvoril napríklad grafický dizajn pre softvérovú firmu ESET, pivovar Zlatý bažant či časopis .týždeň. Komplexná vizuálna identita galérie Nedbalka zahŕňajúca značku, piktogramy a orientačný systém, plagáty, katalógy a ďalšie publikácie, na ktorej Julo Nagy od jej založenia kontinuálne pracuje, nemá na Slovensku obdobu. Zahraniczne ocenenie získal jeho vizuál trnavskej kaviarne Thalmeiner.

Produkty grafického dizajnu majú často efemérnu životnosť, ale stopy Jula Nagya môžeme aj po mnohých rokoch a redizajnoch čítať vo vizuálnej prezentácii kníhkupectiev Artforum alebo vydavateľstva Martinus. Práve na oblasť knižnej tvorby sa viaže veľká časť jeho práce. Len pre české vydavateľstvo Návrat domů spracoval vyše dvesto titulov. Knihu vníma ako súdržný celok a hoci vo väčšine prípadov musel svoj výtvarný vstup obmedziť na obálku, ideálna je preňho možnosť prepojiť grafickú úpravu s ilustráciami. V nich možno dobre identifikovať konštanty celej jeho tvorby. Na jednej strane pokoru pripomínajúcu stredovekých skriptorov, vnímavosť v hľadaní podstaty úlohy, pred ktorou stojí. A na strane druhej spontánnosť a radosť z tvorby, či už s použitím obyčajnej ceruzky alebo rafinovaného počítačového softvéru. Ak porovnáme akrylové ilustrácie ku knihám E.A. Poea evokujúce staré drevorezy a počítačové koláže sprevádzajúce básne J. Ortena, je zrejmé, že Julo Nagy nehľadá jednotný autorský koncept, ale práve naopak v napätí prístupov a médií nachádza autentické plody svojej práce.

Keďže výstava v galérii Medium je súčasťou 9. ročníka Trienále plagátu Trnava, spomeňme, že aj táto oblasť je početne zastúpená v tvorbe Jula Nagya. Mnohé jeho plagáty propagujú už spomínanú knižnú produkciu. Nedávno v rámci práce na širšie zameranej vizuálnej identite Slovenského ľudového umeleckého kolektívu vznikli plagáty v rozmedzí od maliarsky vytvorených „plátien“ po figuratívno-abstraktné realizácie na báze digitálnych technológií. Opäť potvrdzujú nezájem Jula Nagya o vytvorenie rozpoznateľného autorského štýlu, no popri tom aj stieranie hraníc medzi dizajnom a tzv. voľným umením príznačné pre značnú časť jeho tvorby. Ešte jasnejšie to možno rozpoznať na sérii počítačových typografických manipulácií pracujúcich s písmovými znakmi.

Na prehliadkach plagátovej tvorby sa dnes možno stretnúť s prácami, v ktorých dizajnéri nechcú už len efektívne a esteticky presvedčivo interpretovať prevzatú informáciu, ale sami sa stávajú jej zdrojom. Aj Julo Nagy sa dielami ako Peniaze, Dudel, Kríž či Ego muža radí k reprezentantom takéhoto „kritického dizajnu“, vyjadruje svoj vlastný postoj k realite, k stavu súčasného sveta a jeho problémom.

Zdeno Kolesár